

10 Ιανουαρίου 2014

Ο Άγιος Αντίπας ο Μολδαβός († 10 Ιανουαρίου 1882)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιον Όρος](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Γεννήθηκε στην πόλι Καλαποδέτς της Μολδαβίας το 1816. Στο βάπτισμα πήρε το όνομα Αλέξανδρος. Έμαθε την τέχνη του βιβλιοδέτη, από όπου ποριζόταν τα προς το ζήν. Σε ηλικία είκοσι χρόνων εισήλθε στην αδελφότητα της μονής Καλνταρουσάνι, όπου έμεινε επί μία τριετία με μεγάλη άσκησι, υπακοή και υπομονή, μαθητεύοντας στη νοερά προσευχή στον ερημίτη Γεδεών.

Το 1838 ήλθε στο Άγιον Όρος και εγκαταστάθηκε στη σκήτη του Λάκκου. Μετά από δεκαπέντε έτη ασκητικής ζωής στην σκήτη αυτή, έρχεται στην μονή Εσφιγμένου, όπου έλαβε το μέγα σχήμα των μοναχών και χειροτονήθηκε διάκονος. Στην μονή παρέμεινε επί μία τετραετία. Για ένα διάστημα διετέλεσε προεστώς στη σκήτη του Τιμίου Προδρόμου. Στις δύο δεκαετίες, που έμεινε περίπου στον Άθωνα, απέκτησε το χάρισμα των δακρύων, της αδιάλειπτης προσευχής, της ιάσεως ασθενειών και της προοράσεως.

Το 1860 επέστρεψε στην Μολβαδία και παρέμεινε στις γειτονικές μονές του

Ιασίου. Η μεγάλη αγάπη, που του έδειχναν τα πλήθη, τον έκανε να αναχωρήσει μετά μία τριετία για τα μοναστήρια της στο χωριό Καλαποντέστ της επαρχίας Μπακάου της Ρωσίας. Κατέληξε το 1865 στην μονή Βαλαάμ, που είναι ιδρυμένη σε ένα νησί της λίμνης Λαντόγκα, στα σύνορα της Φιλανδίας. Εδώ χειροτονήθηκε ιερέα και διακρίθηκε ως μύστης και διδάσκαλος της νοεράς προσευχής, μεταφέροντας το ησυχαστικό πνεύμα του Αγίου Όρους.

Κοιμήθηκε ακούγοντας τους Χαιρετισμούς της Παναγίας, στις 10 Ιανουαρίου του 1882, αφού μετέλαβε των αγράντων μυστηρίων και ετάφη στον περίβολο της μονής Βαλαάμ. Οι εμφανίσεις του στους μοναχούς της μονής ωδήγησαν τον ενάρετο μαθητή του Ποιμένα, να γράψει την θαυμαστή βιογραφία του, που είχε μεγάλη κυκλοφορία παντού (1883). Η μνήμη του τελείται στις 10 Ιανουαρίου και στις 15 Ιουλίου. Πέρασε στο Ρουμανικό αγιολόγιο το 1906 και στο Ρωσικό το 1991.

Πηγή: Βενέδικτου Ιερομονάχου Αγιορείτου, *Συναξαριστής 19^{ου} και 20^{ου} αιώνα, έκδοσις Συνοδίας Σπυρίδωνος ιερομονάχου, Ιερά Καλύβη, Άγιος Σπυρίδων Α΄, Νέα Σκήτη Αγίου Όρους 2013.*